WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.

15 MAART 1956. - Nr 284
6de JAAR — 20 BLADZ.

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

MICKEY ROEPT OP...

HALLO ! hallo ! mijn alleraardigste jongens en meisjes, weten jullie wat Dingo me gisteravond vertelde ? Dat hij maandag 19 maart niet gestoord wil worden, omdat het dan zijn naamfeest is.

« Maar, Dingo, merkte ik aan, je hebt 't verkeerd voor, jongen : 19 maart is het Sint-Jozef en jij heet toch Dingo. »

« Weet ik, antwoordde Dingo, mijn naam komt op geen enkele kalender voor. Dat is trouwens een wraakroepende miskenning van mijn persoon. Juist daarom heb ik mijn feestdag zelf moeten vaststellen op 19 maart. »

« Maar dat is onzin ! riep ik uit. Als je nu nog een van de hondsdagen gekozen had... Maar 19 maart, nee, hoor ! »

« Wat ben je achterlijk, zei Dingo. Is Sint-Jozef ja dan neen de patroon van de timmerlieden ? En ben ik niet vóór alles een timmerman ? Is Sint-Jozef dan ook niet mijn patroon ? En moet mijn feestdag dan niet 19 maart zijn ? Die dag is « de » grote dag van alle houtverbruikers en spijkerslagers. En ik verlang hem in peis en vree in mijn eentje door te brengen. Ik kan nooit op rust komen, dat weet je, maar die dag leg ik al het raderwerk van mijn vernuftig brein en al de spieren van mijn onvermoeibaar lichaam stil om Sint-Jozef te vieren op mijn manier, in de stilte van mijn vreedzaam huisje. »

Ik heb Dingo gezegd, dat ik zijn voorstelling van de zaak niet onaardig vond. En ik weet zeker, dat Sint-Jozef het goedvindt, dat onze « kalendervergeten » vriend hem tot patroon neemt. Dingo heeft me in verband met 19 maart nog meer gezegd. Ik moest alle jongens en meisjes, die dan hun naamfeest hebben, van harte gelukwensen, zei hij, speciaal uit zijn naam. « En niet vergeten, Mickey, voegde hij eraan toe, met Sint-Jozef viert men alle Jossen, José's, Jefs, Joops, Jopies, Jozefa's, Jozefina's, Jozefiens, Josée's, Jessen, Fientjes, Fiets, Beps en Beppies. Al die namen staan voor Jozef en Jozefina. »

Zou je denken ! Ik wist niet, dat Dingo zo geleerd was. Nu, samen met Dingo's speciale gelukwensen, roep ik alle vrienden en vriendinnetjes die Sint-Jozef als beschermheilige hebben een allerprettigst naamfeest toe ! Misschien kunnen jullie onze goeie Dingo een grote vreugde bezorgen, als je hem voor 19 maart een prentkaartje met gelukwensen stuurt.

Mickey

ONZE RUIL Hoek

— **MIJS Godelieve, Pletinckxstraat 23, Brussel,** geeft 20 A.-punten in ruil voor 10 S.-punten. Zegel van 2 fr. bij de brief voegen a.u.b.

— **DEHERTOGH Ghislaine, Hollebeekstraat 259, Linkebeek (België),** wacht brieven in van alle buitenlandse lezers en lezeresjes om haar 365 dubbele postzegels te kunnen ruilen.

— **SCHUSTOW Serge, Adelheidstraat 44, 's Gravenhage (Holland),** zoekt Mickey-vrienden in Holland die hem de navolgende ontbrekende nummers voor zijn verzameling zouden kunnen bezorgen : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 17, 18, 24, 25 en 26.

KORRESPONDENTEN

— **HENDRICKX Maria, Herfstlei 39, Edegem (België),** zou graag met een fransssprekend meisje (14-15 jaar) in kontakt komen.

— **DE LANGH Annie, Lange Noordstraat 24, Antwerpen (België),** zoekt een R.K.-meisje in Nederland, Indonesië, Congo en andere landen. Brieftaal : nederlands of frans. Leeftijd : 14-16 jaar.

— **SINONQUEL Angèle, Nieuwe Kouterstraat 54, Bornem (België)** — 13 jaar — wenst met een fransssprekend meisje te korresponderen.

— **WOLFS Irène, Diestsestraat 157, Leuven (België),** zoekt meisjes van 12 tot 16 jaar, waarmee ze regelmatig kan korresponderen, liefst in Indonesië, Congo, Suriname, Afrika, Nederlands Indië of Amerika.

— **SPIEGEL Raymond, Memlingstraat 25, Anderlecht (België),** zoekt een korrespondent 15-17 jaar in Holland of Vlaanderen.

VRIENDELIJKE GEZICHTJES UIT HET ALBUM VAN MICKEY'S CLUB

1. René VAN CAIMERE (Deurne); 2. Angèle SINONQUEL (Bornem); 3. Robert VERBORGH (Evere); 4. Monique VANDERHAEGHEN (Gentbrugge); 5. Marc HAMBERSIM (Zelzate); 6. Gilberte SERNEELS (Borgerhout); 7. Yvonne HEIDEMAN (Den Haag); 8. Martine ROMBAUT (Gent).

HET DAGBOEK VAN Davy Crockett

KORTE INHOUD

Davy en zijn vriend Georgie trekken onder het bevel van majoor Norton op verkenning uit, met het doel de ligging van het Creekkamp vast te stellen. Norton heeft tot opdracht zich meester te maken van Red Stick, de bezieler van de weerstand der Creeks.

VOLGENDE WEEK : DAVY VINDT HET SPOOR!

RUDY en de PANTER

De elektrische klok sloeg twee uur in de morgen. Rudy Vane liet haar schrijfmachine even rusten en schonk zich een kopje koffie uit haar termosfles.

Hoewel sommige mensen er anders over denken, is de nachtdienst op een groot dagblad ver van romantisch.

Rudy was eigenlijk niet aan de redaktie van de « North Dispatch » verbonden, maar werkte op de verzendingsdienst van deze grote krant. Zoals vele typisten was ze in dienst getreden met de hoop het tot reporter te brengen. Jaren waren nu voorbij en nog was haar droom niet in vervulling gegaan. Toen de nachtredakteur Smithers ziek viel, had men Rudy als zijn plaatsvervanger aangeduid, maar de baas had haar erop gewezen, dat zij naar de verzendingsdienst weer zou keren zodra Smithers genezen was.

In elk geval was de extra-vergoeding van achtentwintig shilling welkom, want Rudy had steeds veel moeite om de twee eindjes aan elkaar te knopen.

— Twee uur ! zuchtte ze. Wat zijn de nachten lang !

De grote redaktiezaal lag verlaten en het geratel van de schrijfmachine weerklonk als het geknetter van een licht machinegeweer.

Rudy gaf er zich rekenschap van en hield op met typen : de stilte die nu in de zaal woog, maakte haar bang en machinaal belde ze de nachtportier op.

Ze kreeg geen antwoord en dat verwonderde haar niet : de portier was een oude invalied, die zich na twaalven gewoonlijk op een bank in de wachtzaal neerstrekte en insliep.

Ze was blij toen de telefoon rinkelde. De gejaagde stem van een korrespondent weerklonk :

— Een witte panter is hedennacht uit de menagerie Richardson ontsnapt. Het wilde dier ontsnapte langs de Poultry-wijk. De politie vuurde er op, doch vruchteloos. Totnogtoe heeft hij zeven slachtoffers gemaakt, waarvan een aan zijn verwondingen overleden is. De panter verplaatst zich in de richting van Pantey.

De reporter zei « stop » en zou de hoorn ingehaakt hebben, als Rudy hem niet weerhouden had :

— Een ogenblik... wat is een witte panter ?

De stem aan 't andere eind antwoordde ironisch :

— Een monster dat ik maar één keer gezien heb en dat me walgen deed. 't Heeft een afzichtelijke kop die op een zeer lelijke oude man gelijkt... brrr, werkelijk vreselijk ! En ik overdrijf niet ! Ik sterf liever driemaal dan door zulk een dier verscheurd te worden ! Nacht !

Rudy gaf het bericht langs de telex door en hernam haar werk. Maar ze kon haar gewone aandacht niet opbrengen en toen het drie uur sloeg geeuwde ze tranen.

Maar plots was ze klaar wakker. Uit de verste hoek van de zaal, die op de trapzaal uitgaf, steeg een eigenaardig geluid op. Rudy kon niet onderscheiden wat er in die hoek gebeurde : de grote zaal was slechts door twee lampen verlicht, die trouwens nog in de vele glazen afsluitingen weerkaatst werden.

Het geluid hield op... of beter : het werd een soort gegrom, waarop Rudy geen naam kon zetten.

Gelukkig ontbrak het haar niet aan moed. Rudy liep omheen de afsluitingen naar de plaats vanwaar het geluid kwam.

Daar gekomen bleef ze als een zoutzuil staan : ze zag een schrikwekkend schepsel aanleunen tegen een der ruiten; 't had rode knipperende ogen, een vormeloze neus en een enorme mond, dit alles weggedoken in ruige, vuilwitte haren.

De witte panter !

Rudy kon moeilijk een kreet van afgrijzen onderdrukken en week achteruit. Het monster deed ook enkele passen en gromde vervaarlijk.

Het jonge meisje gaf zich rekenschap van het gevaar : met een sprong kon het wilde dier doorheen het glas springen dat hen van elkaar scheidde. Langzaam week ze, maar stootte tegen een tafel en enkele voorwerpen vielen met veel lawaai op de grond.

Het dier gromde hees en woest en liet zich dan zwaar tegen de grond neerkomen.

Rudy zag het monster niet meer, maar verwachtte, dat het elk ogenblik weer zou opduiken.

Toen ze op haar plaats terug was, rinkelde de telefoon.

Zou dit gerinkel het dier doen opspringen ? Neen. Er gebeurde niets achter het glasraam en Rudy haakte af :

— Hallo ! Hier de reporter... sprak een stem aan 't ander eind, maar Rudy viel in :

— Hulp !... Haast u !... De witte panter is in onze redaktiezaal binnengedrongen !

— Eigenaardig ! grinnikte de reporter. Ik telefoneerde je precies in verband met die knaap. Ik wou je vragen 't bericht niet door te zenden, om de eenvoudige reden dat de panter naar zijn kooi teruggekeerd is en er nu rustig te ronken ligt. Er zijn ook geen slachtoffers. 't Was een van die malle berichten, die door onbekenden verspreid worden en waar zowel doorgewinterde persmannetjes als politiekommissarissen inlopen. Dus... niet opnemen, asjeblieft !

— Maar welk dier is er dan in ons gebouw ? riep Rudy uit.

— Ik heb geen tijd om te raden ! In elk geval de witte panter niet ! werd haar lachend geantwoord.

Peinzend bleef Rudy met de hoorn in de hand staan; dan haakte ze in en ging naar het bureau van de sportredakteur : ze wist dat er daar altijd enkele golfstokken te vinden waren. Ze koos een stevige drijver uit het stel en trok op verkenning uit.

Een diep geronk wees haar de weg... Achter het afsluitraam vond ze een aartslelijke, oude man, die naar alkohol rook ! Hij lag languit op de grond en snurkte als een beer in wintertijd.

— De witte panter draagt vast geen versleten schoenen en geen oude soldatenmantel, mompelde Rudy voor zichzelf.

Ze was nu boos op zichzelf omdat ze een dakloze zwerver voor een wild dier gehouden had. « Als ik de nachtwachter roep », dacht ze, « zal ik een rapport moeten uitbrengen en hij zal aan de deur gezet worden. Ik zal het zelf wel opknappen ! »

En de drijver trad in aktie, totdat de zwerver, die de lokalen van de « North Dispatch » uitgekozen had om zijn roes uit te slapen, in de straat verdwenen was.

Nu was Rudy klaar wakker en om de tijd aangenaam door te brengen, schreef ze over haar nachtelijk avontuur een humoristisch verhaaltje. En als bij mirakel vond de redaktiesekretaris het artikeltje goed; het verscheen en beviel de lezers van de « North Dispatch ».

En zo kwam het, dat Rudy niet naar de verzendingsdienst terugkeerde, maar aan de redaktieploeg werd toegevoegd. En « Miss Panter » — zo noemde men haar voortaan — deed het niet slechter dan haar collega's.

John FLANDERS.

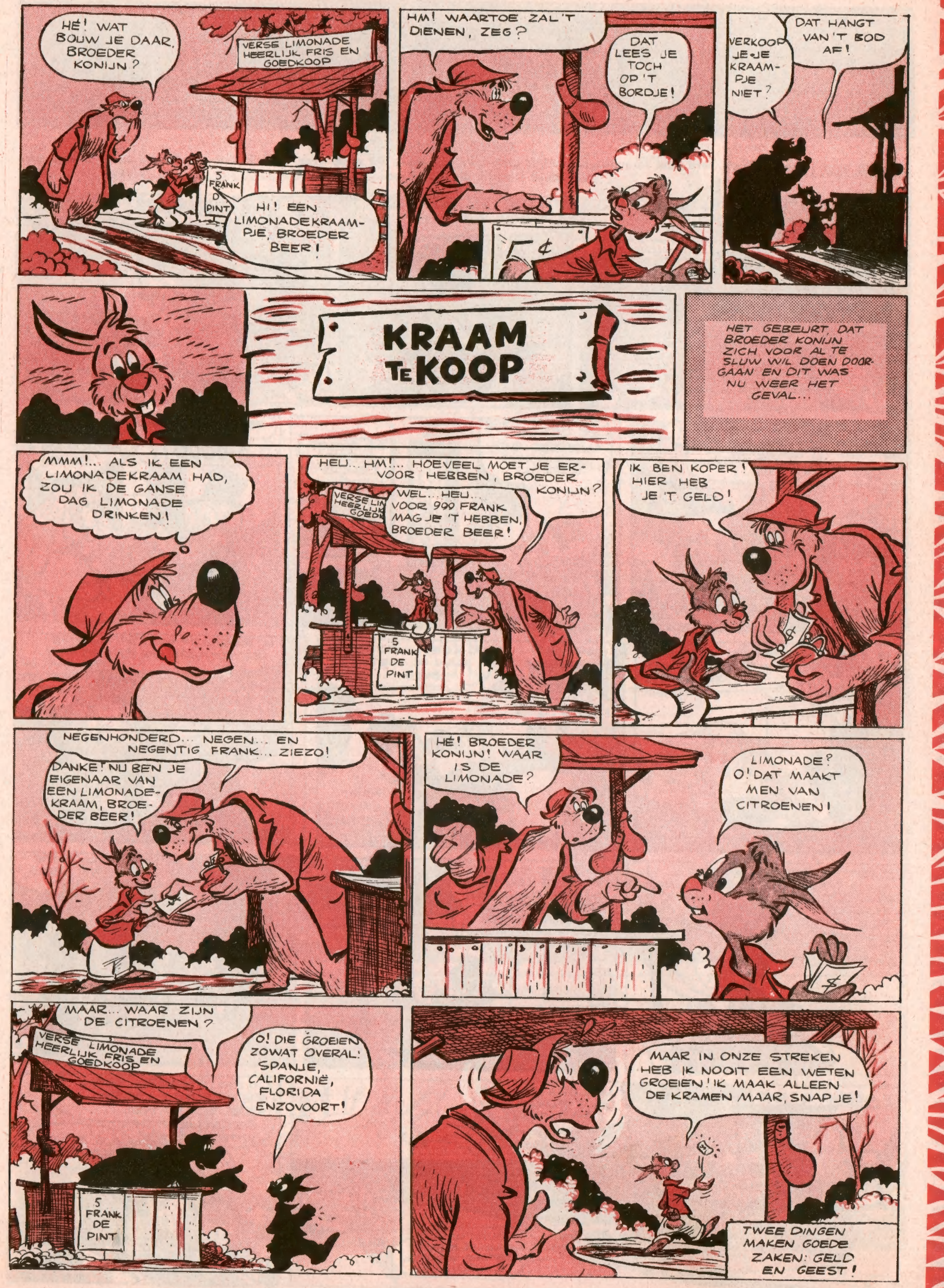

BIJEENKOMST in het regenboog EILAND

KORTE INHOUD

Donald bouwt een duikboot, wat oom Jeremias natuurlijk geweldig intrigeert. De oude vrek bedenkt een middel om te ontdekken met welk doel Donald die onderzeeër bouwt.

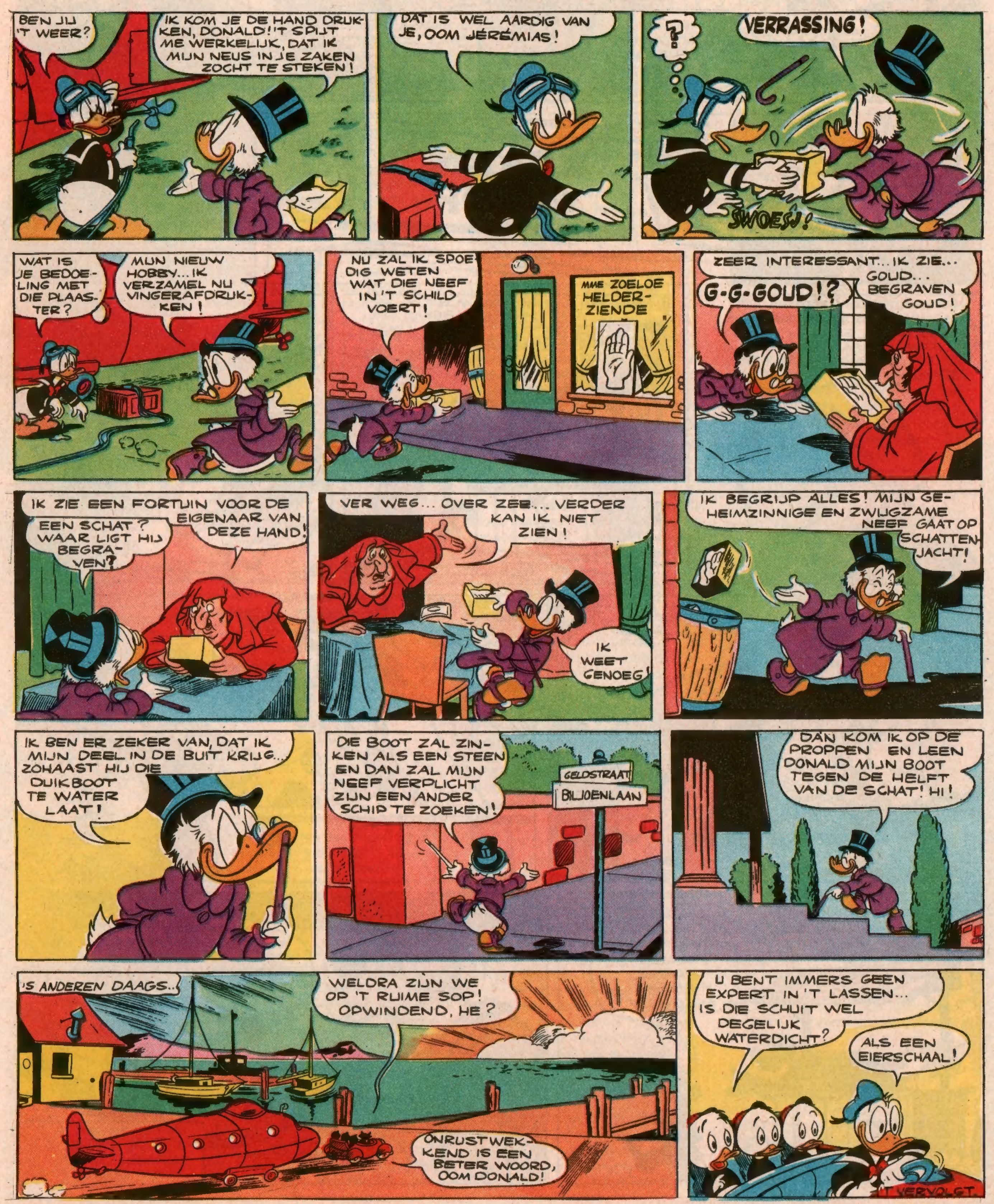

VOLGENDE WEEK: **JEREMIAS IS EEN DOMME AAP!**

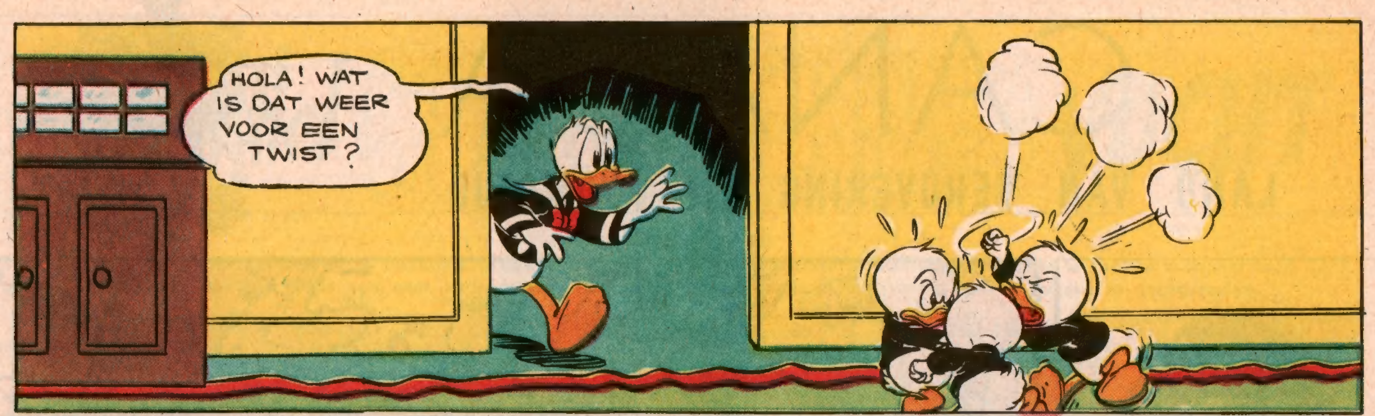

Billijke verdeling

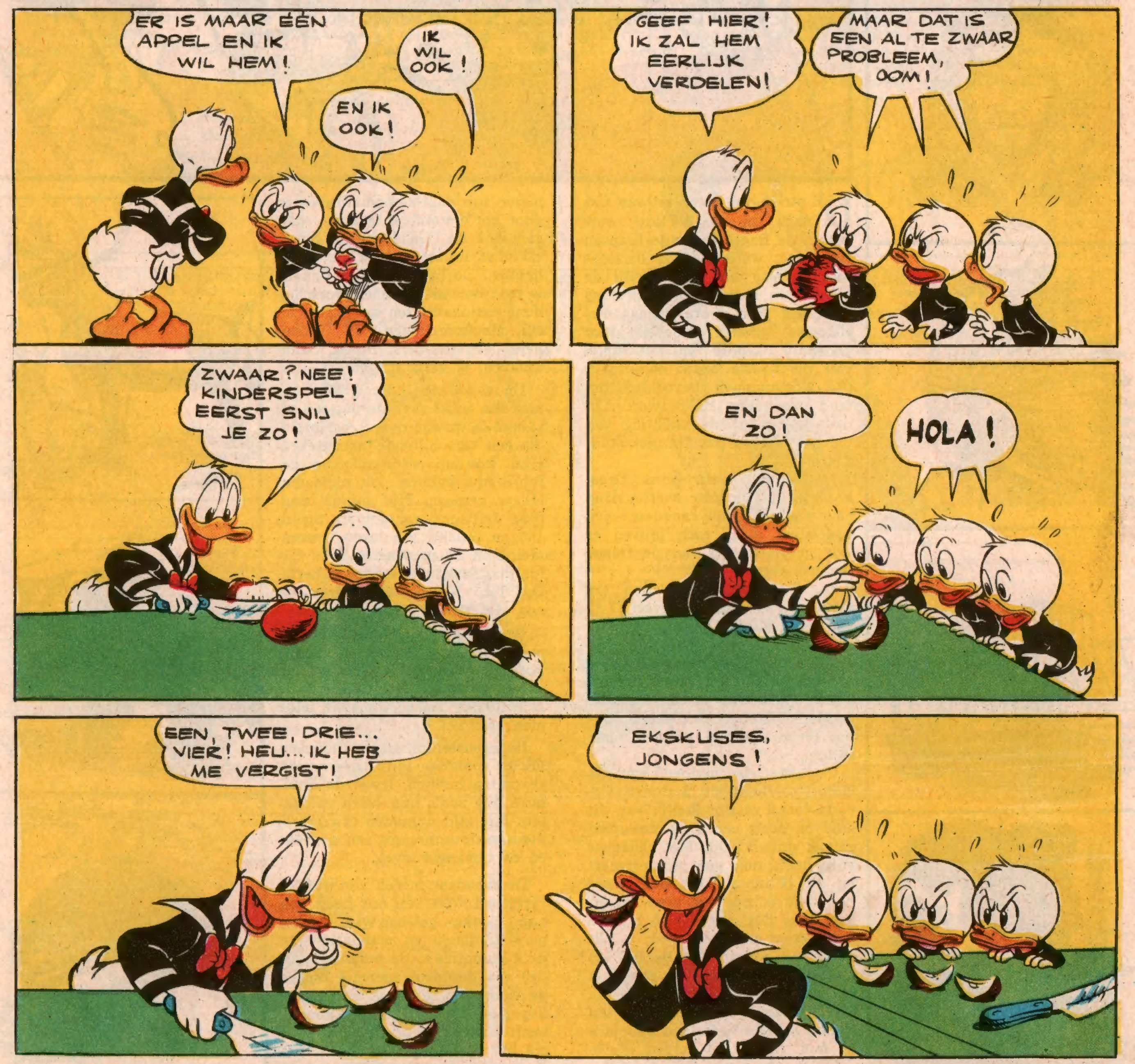

CANADA

LAND VAN VEROVERING EN AVONTUUR

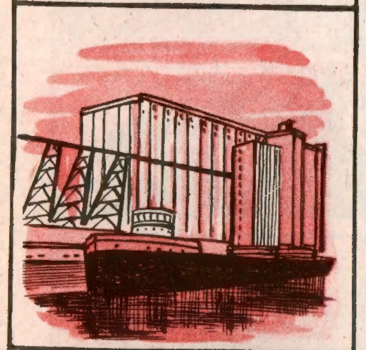

DE strijd om het bezit van Canada, in de XVIIde eeuw tussen de Engelsen en de Fransen begonnen, werd in 1759 beslecht met de slag bij Québec. Bij de Vrede van Parijs (1763) verkreeg Engeland het grote Noordamerikaanse gebied. Hoewel door Giovanni Caboto op het einde van de XVIde eeuw herontdekt (de Noormannen bezochten het land omstreeks 1000), werd Canada slecht na de stichting van Québec (1608) ernstig gekoloniseerd.

Natuurlijk heeft bijna tweehonderd jaar engelse overheersing haar sporen op het canadese leven nagelaten, maar toch blijven er vele getuigenissen van de franse invloed over.

De franstalige dagbladen (ze vertegenwoordigen ongeveer 17 % van de 3.570.000 exemplaren die er dagelijks verschijnen) zijn in een verouderde taal gesteld en de huidige Canadezen van franse afkomst gaan nog steeds met dezelfde verfijnde beleefdheid door het leven als hun galante voorvaders.

Ondanks de invloed van de naburige Verenigde Staten is Canada totaal onafhankelijk van dit land en heeft een sterk nationaal gevoel ontwikkeld. Het canadese volk heeft nog een pioniersgeest en dit is maar goed ook, want hun land is nog ver van ontgonnen. Elke dag zetten zich nieuwe kolonisten aan het werk : het bouwland wordt met de bijl op het woud gewonnen. De canadese regering zwicht niet voor grote inspanningen om de immigranten in hun nieuwe vaderland door dik en dun vooruit te helpen.

De meeste Frans-Canadezen leven in de provincie Québec. Kolonisten van engelse komaf bewonen voor het merendeel Ontario, waar zich ook de Canadezen van duitse afkomst, minder talrijk, gevestigd hebben. De bevolking van Canada is trouwens uit de meest verscheidene nationaliteiten samengesteld, o.a. afstammelingen van Oekraïners, Nederlanders, Polen, Skandinaven, ja zelfs Belgen.

De canadese Indianen vormen niet één enkel ras : ze bestaan uit stammen, zowat overal verspreid, die een verschillende taal spreken. Hun kultuur, ekonomie en geschiedenis hebben ook niets met elkaar gemeen. Het aantal canadese Indianen schommelt tussen 150 en 160.000; zij leven voornamelijk in de provincies Brits Columbia, Saskatchewan en Alberta. Op deze Roodhuiden keren we nog wel terug.

De Eskimo's bewonen voornamelijk de noordergrenzen van de bossen, rondom de Hudsonbaai en op sommige eilandjes van de Noordelijke IJszee. In 1951 telde men er 9.493.

In tegenstelling tot de Indianen, die in sommige industrieën werk gevonden hebben, leven de Eskimo's nog zoals hun verre voorzaten. Het zijn nomaden (zwervers) die van de opbrengst van de jacht en de visvangst leven.

De canadese meren zijn wereldvermaard. Wie van ons heeft nog nooit boeken gelezen waarin trappers, Indianen en mannetjes van de « Mounties » (de bereden politie) een hoofdrol spelen ? Buiten de vier grote, goedbekende meren Superior, Huron, Erie en Ontario, heeft Canada er nog vele andere, o.a. het Winnipeg Meer, het Grote Berenmeer, het Grote Slavenmeer en het Athabaska Meer.

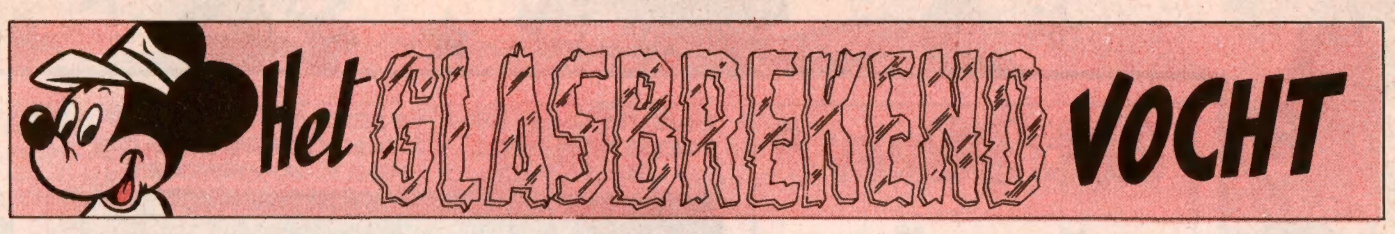

KORTE INHOUD

Een geheimzinnig geleerde heeft in Mickey's drank een preparaat gestort, dat de eigenschap bezit glas te breken wanneer men lacht. Mickey beleeft aldus een zeer kwaadaardig avontuur. Kommissaris O'Hara zoekt nu het geheim te doorgronden.

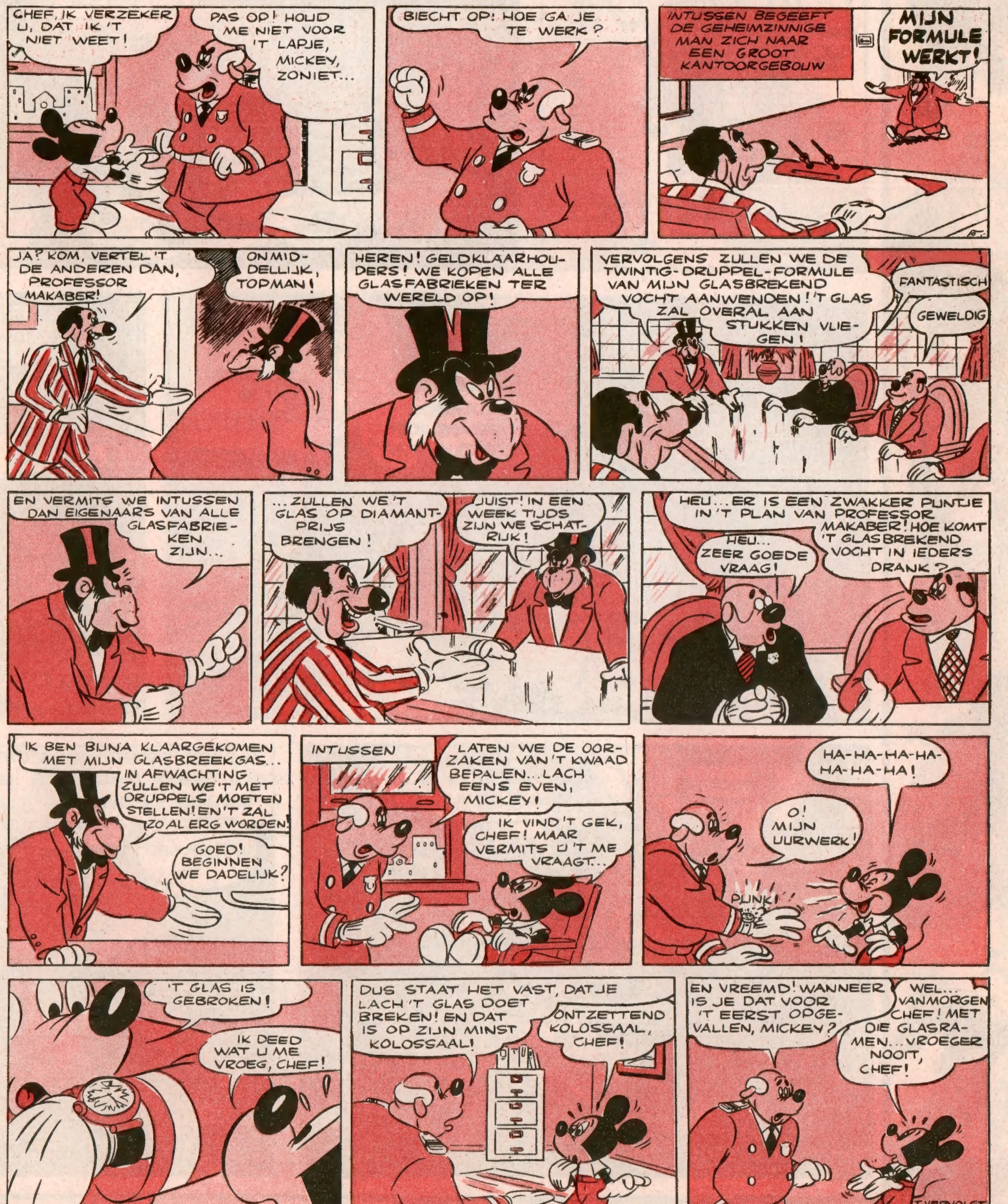

VOLGENDE WEEK: **EEN ONBESCHEIDEN JOURNALIST**

WALT DISNEY
De LADY en de Zwerver
ZWERVER IS EEN VETERAAN VAN VELE STRAATGEVECHTEN EN HIJ WEET HOE HIJ DIE BRUTAALTJES MOET AANPAKKEN...
...EN MAAK JULLIE WEG!
DANK U, ZWERVER, U REDDE MIJ 'T LEVEN!
OCH, 'T WAS NIET ERG!
OCH, ARME LADY... EEN MUILKORF! DIE MOETEN WE ERAF KRIJGEN!
IK WEET WAAR WE DAT KUNNEN OPKNAPPEN!
HONDEN NIET TOEGELATEN
MAAR, ZWERVER, OP 'T BORDJE STAAT!
LET DAAR NIET OP, LADY! WE MOETEN JE UIT DAT LEDEREN KOOITJE KRIJGEN!
ZOO
HMMM! AL TE RISKANT!
HIHIHIHIHI! HAHAHAHA!
ALS ER IEMAND EEN MUILKORF NODIG HEEFT, DAN HIJ!
HYENA
BEVERDAM
HIER IS DE OPLOSSING VOOR ONS PROBLEEM!
ALS JE DEZE MUILKORF KUNT DOORKNAGEN, DAN MAG JE HET HELE GEVAL HEBBEN, VRIEND!
WERKELIJK?
OP EEN WIP IS DE KORF DOORGEKNAAGD...
ZIEZO!
HIJ IS AF!
ZEG, HIERMEE KAN IK BOOMSTAMMEN VOORTSLEUREN!
'T IS NU JE EIGENDOM, VRIEND!
'T IS EEN GRATIS STAAL!
'T VERVOLGT.

De Terugkeer van Devil

KORTE INHOUD

Kapitein Devil, de Stalen Kaper, heeft opdracht gekregen in het Schotse eiland Barra voor rekening van de verbannen koning Jacob II bij de clanleider Cluny MacNeill 200.000 pond in ontvangst te nemen en naar Parijs te brengen. Op een zeegevecht en een zonderling avontuur na verloopt de reis naar wens. Devil en zijn maats worden door Cluny ontvangen en...

CLUNY'S houding sloeg nu helemaal over : waar hij totdantoe wantrouwig tegenover zijn gevangenen had gestaan, betuigde hij hun nu vriendelijkheid en achting. Dit strookte trouwens met Dougall's vroegere bewering, dat de meester van Barra onder zijn ruw uiterlijk een gouden hart verborg.

Door bemiddeling van Dougall verzekerde Cluny de Stalen Kaper, dat de 200.000 pond van Koning Jacob II 's anderendaags te zijner beschikking zouden worden gesteld. Verder werd er nog wat over en weer gepraat, en tijdens het gesprek permitteerde Cluny zich een zeer gepast woord in verband met het figuur van Jacob II : « Hij was te streng in het nemen van besluiten en lang niet hard genoeg in de strijd die hij leverde om ze na te doen leven. »

De zon was nog niet op toen Devil en zijn kompagnons vertrekkensgereed stonden. Cluny stelde hun echter een eigenaardige voorwaarde : hij zou hen slechts laten gaan indien ze de man meenamen die zij van de koord gered hadden. De Stalen Kaper wachtte er zich voor, zich hiertegen te verzetten, daar hij vermoedde, dat Cluny er aanstoot zou aan nemen. Toen Dougall Sandy, zo heette de man, het nieuws meedeelde, vergenoegde deze er zich mee Vonnic de hand te gaan drukken en hem enkele woorden toe te sturen, welke Dougall onmiddellijk vertaalde :

— Uw nieuwe vriend zegt, dat hij u overal volgen zal tot hij gelegenheid krijgt u op zijn beurt het leven te redden.

Het afscheid van de MacNeills was kort en het kleine troepje trok verder. Een muildier droeg de koffer met de resterende schat van Jacob II

In de voormiddag nog bereikten ze Castelbay. Toen Vonnic *La Furieuse* in het zicht kreeg, gooide hij zijn muts in de lucht en schreeuwde luid zijn vreugde uit. Devil en Dougall wisselden glimlachend een blik met elkaar, als wilden ze zeggen : de zending is volbracht.

Zohaast de man van wacht de aankomst van onze vrienden gesignaleerd had, liet Desbats *La Furieuse* aanleggen. Een half uurtje later verliet het schip onder een flinke bries de rotskusten van het onherbergzame Barra.

* * *

— Stilte ! fluisterde Saint-Arnould. Ginds komen ze.

Sinds vier uur in de namiddag laveerde *La Furieuse* vóór La Rochelle. Devil verkoos de nacht af te wachten om de precieuse koffer aan vaste wal te brengen, hoewel hij ongeduldig was om hem veilig naar Parijs te rijden.

Maar de vijand waakte. Sedert vier dagen speurden Saint-Arnould, Gaëtan, Le Gall en andere sinistere knapen de horizon af, wachtend op de terugkeer van de Stalen Kaper. De haven van La Rochelle krioelde van spionnen, die voor rekening van Villeroi werkten. Louvois had van zijn kant aan al zijn agenten het signalement van Devil doorgegeven en al de wegen naar de hoofdstad afgezet. De twee markiezen waren er van overtuigd, dat niet Devil, maar zijzelf de kostbare koffer aan koning Jacob zouden afleveren.

Hoeven we te zeggen, dat elk van beiden al een plan klaar had om op het laatste ogenblik de vrucht van Devil's arbeid voor zichzelf op te eisen ?

Saint-Arnould, die het voorgevoelen had, dat Devil tijdens de nacht op een of andere eenzame kuststrook zou landen, had dus de gebeurtenissen voorzien. De maan glinsterde boven de zee en bij wijlen zag men een jol op de golven dansen. Twee mannen roeiden uit alle macht.

— Ze zullen een steenworp verder aan land gaan ! fluisterde Saint-Arnould. Vlug ! Iedereen die kant uit ! We leggen ons in hinderlaag en wachten verder af.

De jol was nu vlak bij de kust. Devil en Desbats — want zij waren het — stapten eruit. De kapitein duwde het bootje voort, terwijl Desbats, tot aan de heupen in het water, het verder naar het strand trok. Dan zeulden de twee mannen een zware koffer aan land. Moeizaam sukkelden ze over de strandkeien voort...

Saint-Arnould bracht de rechterhand aan de mond : een scherp gefluit weerklonk en van alle kanten doken donkere schimmen op. Eer Devil en Desbats het goed doorhadden, lagen ze gekneveld op de grond.

— Nee, maar ! gromde Gaëtan, die misnoegd was omdat de overval zonder strijd verlopen was. Ze hebben zich zelfs niet verdedigd !

— Ze kregen er immers geen kans toe, grijnsde Saint-Arnould met een schouderophalen.

De burggraaf boog zich met een glimlach van voldaanheid over de koffer. Het was wel degelijk de schat der Stuarts : het wapenschild op de koffer nam alle twijfel weg. De stevige sluithaken en de grote hangsloten lieten de waarde van de inhoud vermoeden.

— Twee sterke knapen om deze koffer te torsen ! beval Gaëtan.

De twee reuzenkerels die zich aanboden, tilden moeizaam de zware koffer van de grond.

Saint-Arnould glimlachte : « Als men weet wat erin zit, dan begrijpt men waarom hij zo zwaar is. »

De burggraaf wendde zich tot Devil :

— Opstappen, kapitein ! U is gearresteerd onder beschuldiging van poging tot verduistering van de 200.000 pond toebehorend aan koning Jacob. Ik zal ze aan hun wettige eigenaar terugbezorgen. Inmiddels heb ik hier een bevel, ondertekend door M. Louvois, dat u tot opsluiting in de Bastille veroordeelt.

De geboeide gevangenen werden in het zadel gehesen en enkele minuten later sloeg de groep de weg naar Parijs in.

Pete RAINER.

('t Vervolgt)

Het Eiland der Verstening

Ingevolge een S.O.S.-bericht van een schipbreukeling op een verlaten eiland, varen Jeremias, Donald en zijn drie neefjes op redding uit. In het eiland ontdekken ze, dat niet alleen dieren, maar ook de « Zware Jongens » in stenen beelden veranderd zijn. De neefjes hebben de « Zware Jongen », die het S.O.S.-bericht opstelde, in het eiland gevangengenomen. Iedereen denkt, dat de verstening het werk van Marsbewoners is.

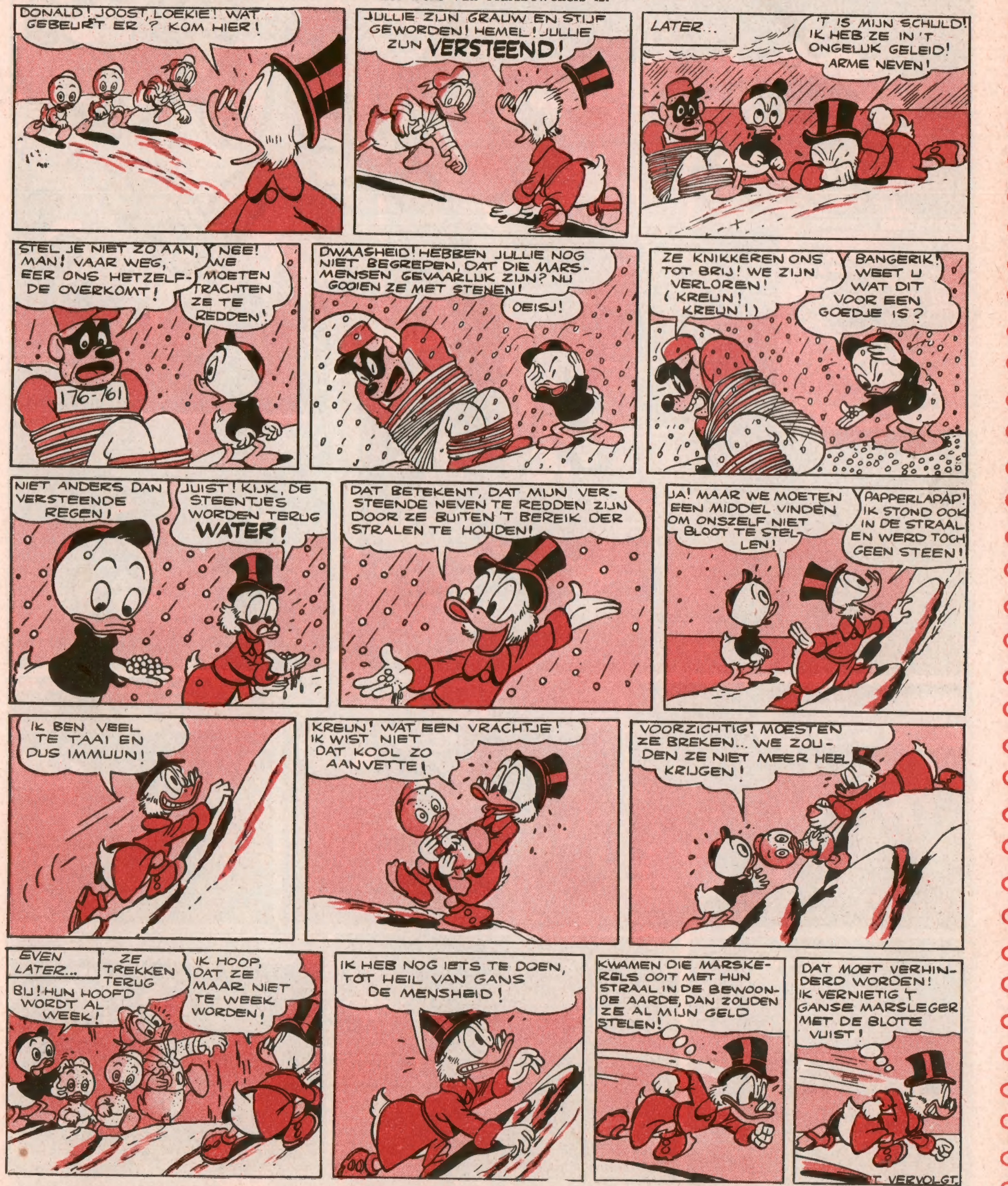

VOLGENDE WEEK: **JEREMIAS IN DE MAND!**

EEN KALME NACHT
HET IS SOMS ONTMOEDIGEND VAST TE STELLEN HOE MEN MISBRUIK MAAKT VAN PLUTO'S GOEDHEID...
PLUTO ZAL WEL OP 'T HONDJE LETTEN TERWIJL WIJ NAAR DE FILM ZIJN, MINNIE!
DENK JE DAT TIJGERTJE BIJ HEM VEILIG IS, MICKEY?
JIJ ZULT OP HEM LETTEN, NIETWAAR, PLUTO? JE BENT VERANTWOORDELIJK TOT WE TERUGKOMEN!
WAF!
DAAAG!
WE REKENEN OP JE, PLUTO!
ZIEZO, DAAR ZIT JE DAN! HOE VIND JE DAT?
VERTROUWEN GENIETEN IS FIJN, MAAR EEN JONGE HOND BEWAKEN IN EEN MOOIE MAANNACHT IS TOCH VEEL GEVRAAGD!
JAP! JIEP!
WOEF!
NATUURLIJK WIL PLUTO INDRUK WEKKEN! KIJK HOE HIJ DE WAKER ZONDER VREES OF BLAAM SPEELT!
HI! HI!
HET MAAKT STEEDS INDRUK!
GR-R-R-R-R-R-R-R!
O! O! DAT GELUID MOET ONMIDDELLIJK NAGESPEURD WORDEN!
SLIK!
KLONK
MAAR ZELFS HELDEN ALS PLUTO ZIJN IN DONKERE PLAATSEN ZEER VOORZICHTIG!
WOEF?

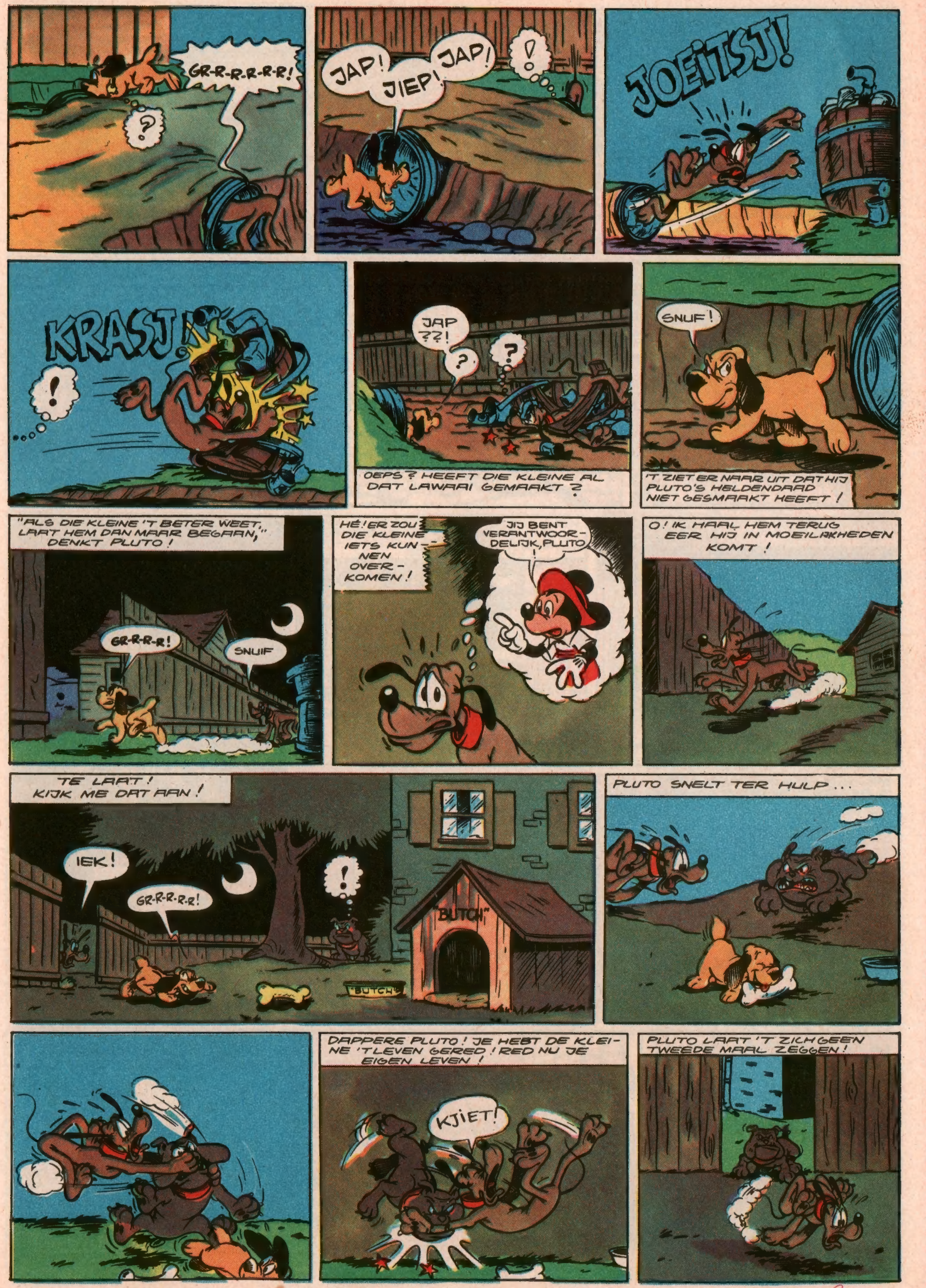
GR-R-R-R-R-R!
?
JAP!
JIEP!
JAP!
!
JOEITSJ!
KRASJ!
!
JAP ??!
?
?
OEPS? HEEFT DIE KLEINE AL DAT LAWAAI GEMAAKT?
SNUF!
'T ZIET ER NAAR UIT DAT HIJ PLUTO'S HELDENDAAD NIET GESMAAKT HEEFT!
"ALS DIE KLEINE 'T BETER WEET, LAAT HEM DAN MAAR BEGAAN," DENKT PLUTO!
GR-R-R-R!
SNUIF
HÉ! ER ZOU DIE KLEINE IETS KUNNEN OVERKOMEN!
JIJ BENT VERANTWOORDELIJK, PLUTO!
O! IK HAAL HEM TERUG EER HIJ IN MOEILAKHEDEN KOMT!
TE LAAT! KIJK ME DAT AAN!
IEK!
GR-R-R-R-R!
!
"BUTCH"
"BUTCH"
PLUTO SNELT TER HULP...
DAPPERE PLUTO! JE HEBT DE KLEINE 'T LEVEN GERED! RED NU JE EIGEN LEVEN!
KJIET!
PLUTO LAAT 'T ZICH GEEN TWEEDE MAAL ZEGGEN!

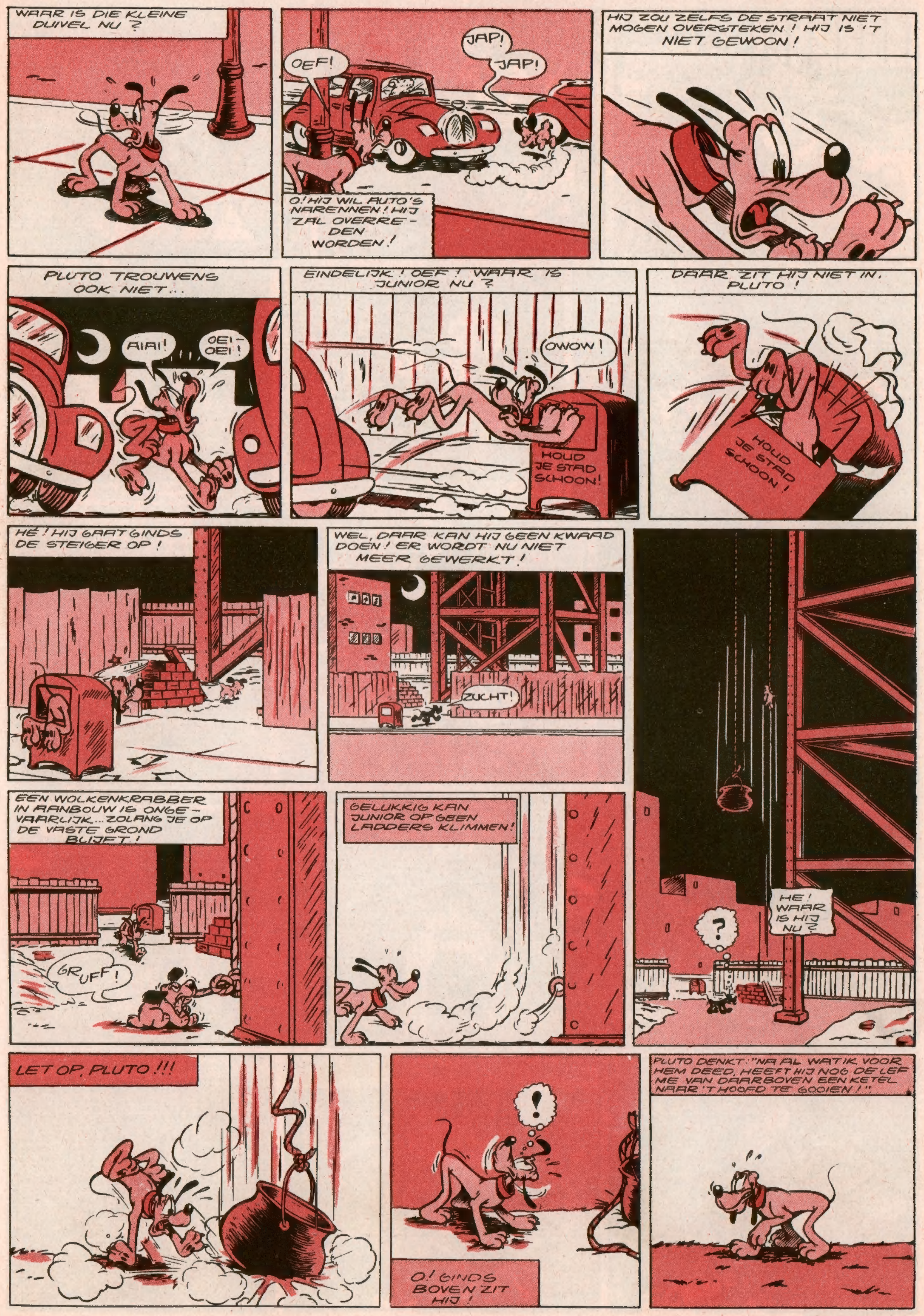
WAAR IS DIE KLEINE DUIVEL NU ?
OEF!
JAP!
JAP!
O! HIJ WIL AUTO'S NARENNEN! HIJ ZAL OVERRE-DEN WORDEN!
HIJ ZOU ZELFS DE STRAAT NIET MOGEN OVERSTEKEN ! HIJ IS 'T NIET GEWOON !
PLUTO TROUWENS OOK NIET...
AIAI!
OEI-OEI!
EINDELIJK ! OEF ! WAAR IS JUNIOR NU ?
OWOW !
HOUD JE STAD SCHOON!
DAAR ZIT HIJ NIET IN, PLUTO !
HOUD JE STAD SCHOON !
HÉ ! HIJ GAAT GINDS DE STEIGER OP !
WEL, DAAR KAN HIJ GEEN KWAAD DOEN ! ER WORDT NU NIET MEER GEWERKT !
ZUCHT!
EEN WOLKENKRABBER IN AANBOUW IS ONGE-VAARLIJK... ZOLANG JE OP DE VASTE GROND BLIJFT !
GRUFF!
GELUKKIG KAN JUNIOR OP GEEN LADDERS KLIMMEN!
?
HE! WAAR IS HIJ NU ?
LET OP, PLUTO !!!
!
O! GINDS BOVEN ZIT HIJ !
PLUTO DENKT: "NA AL WAT IK VOOR HEM DEED, HEEFT HIJ NOG DE LEF ME VAN DAARBOVEN EEN KETEL NAAR 'T HOOFD TE GOOIEN !"

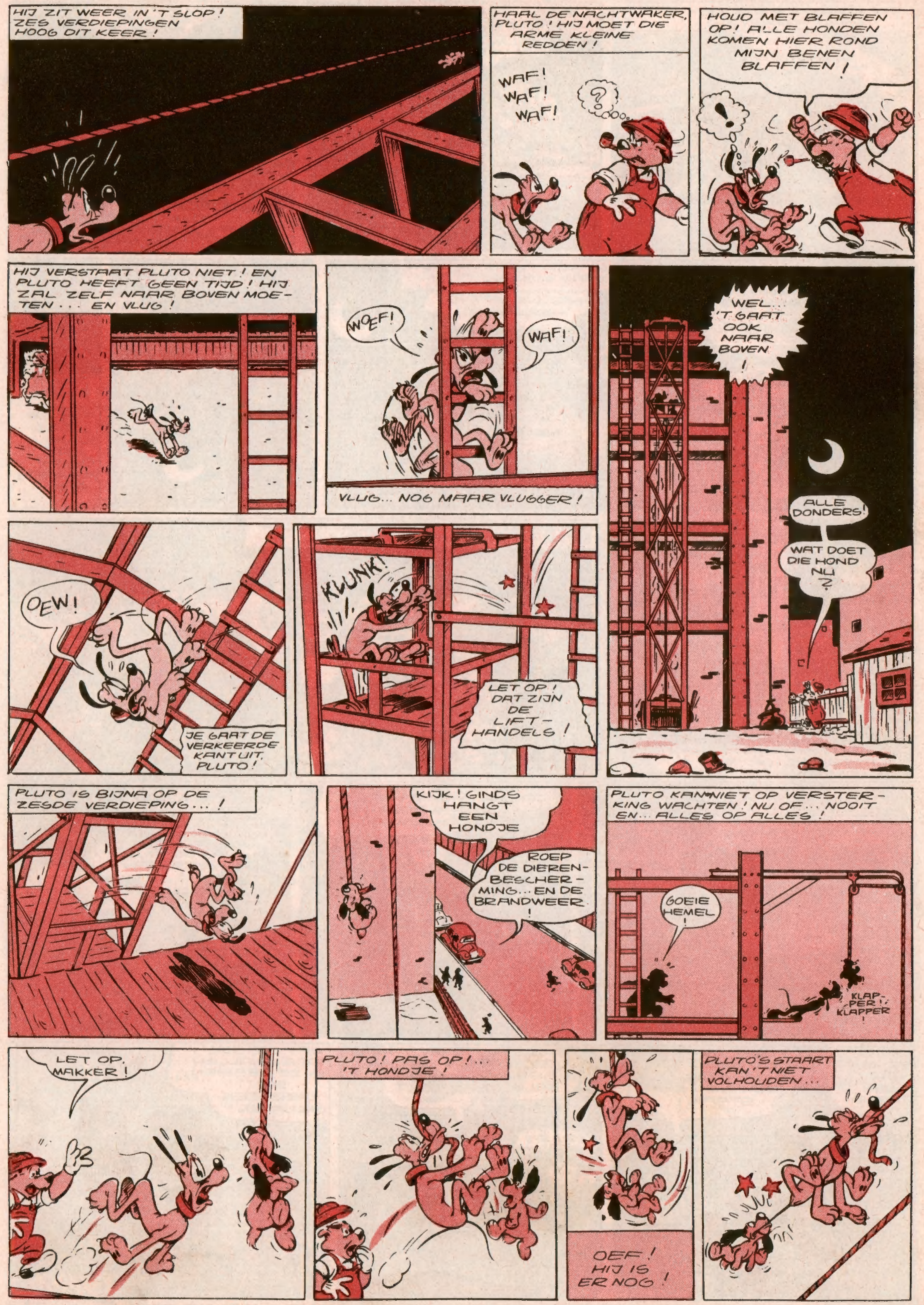
HIJ ZIT WEER IN 'T SLOP ! ZES VERDIEPINGEN HOOG DIT KEER !
HAAL DE NACHTWAKER, PLUTO ! HIJ MOET DIE ARME KLEINE REDDEN !
WAF! WAF! WAF!
?
HOUD MET BLAFFEN OP! ALLE HONDEN KOMEN HIER ROND MIJN BENEN BLAFFEN !
!
HIJ VERSTAAT PLUTO NIET ! EN PLUTO HEEFT GEEN TIJD ! HIJ ZAL ZELF NAAR BOVEN MOE-TEN... EN VLUG !
WOEF!
WAF!
VLUG... NOG MAAR VLUGGER !
WEL... 'T GAAT OOK NAAR BOVEN !
ALLE DONDERS!
WAT DOET DIE HOND NU ?
OEW!
JE GAAT DE VERKEERDE KANT UIT, PLUTO!
KLUNK!
LET OP ! DAT ZIJN DE LIFT-HANDELS !
PLUTO IS BIJNA OP DE ZESDE VERDIEPING... !
KIJK ! GINDS HANGT EEN HONDJE
ROEP DE DIEREN-BESCHER-MING... EN DE BRANDWEER !
PLUTO KAN NIET OP VERSTER-KING WACHTEN ! NU OF... NOOIT EN... ALLES OP ALLES !
GOEIE HEMEL !
KLAP-PER-KLAPPER !
LET OP, MAKKER !
PLUTO ! PAS OP !... 'T HONDJE !
OEF ! HIJ IS ER NOG !
PLUTO'S STAART KAN 'T NIET VOLHOUDEN...

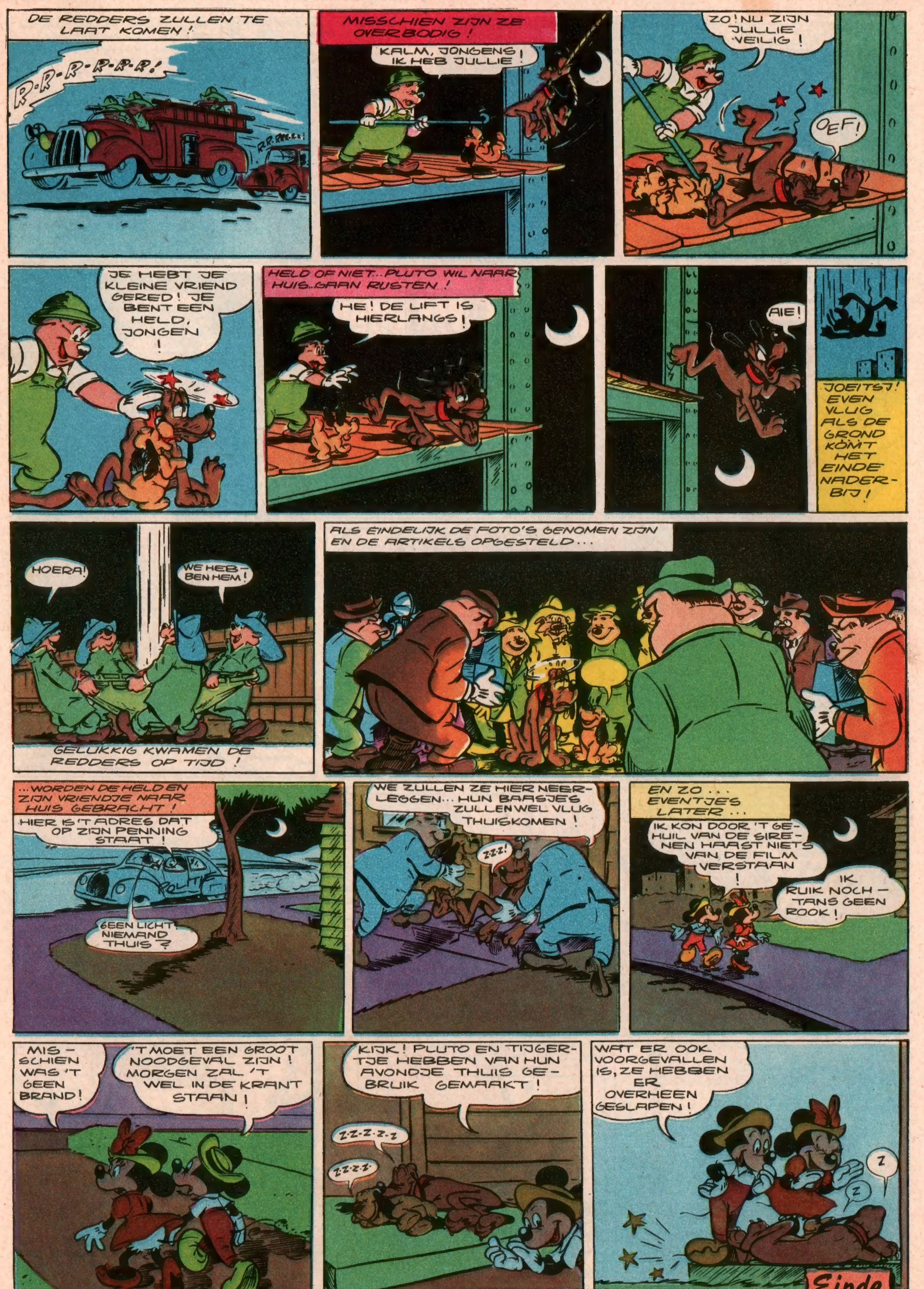

VOLGENDE DONDERDAG : DE ONHERKENBARE VREK !

ZIGZAGS

LACHEN is gezond

Kort na de oorlog (1940-45) waren drie typen van verschillende nationaliteiten over de grootste gebouwen van hun land aan 't bluffen.

— Als ge bij ons op de Eifeltoren staat, zei de Fransman, dan kunt ge bijna heel Parijs zien.

— Is wat ! bluft de Belg. Vanop de Boerentoren te Antwerpen kunt ge heel de havenstad zien plus nog een deel van Nederland.

— Wij overtreffen toch alles, zei de Duits. Als ge bij ons op een stoel staat kunt ge heel Duitsland zien.

(Van Bosch Freddy, Antwerpen)

★

MEESTER : Ik ben ziek... welke tijd is dat ?

JANTJE : Prettige tijd, meester.

MEESTER : Hoezo ?

JANTJE : Dan moeten we niet naar school komen, meester !

(Vercruyce Walter, Oostende)

DAME : Hier hebt ge een frank, arme stakker. Hoe komt het dat ge zo aan lager wal zijt geraakt ?

LANDLOPER : Ik gaf altijd grote bedragen aan de armen en behoeftigen !

(Van Zeebroeck Jeanine, Anderlecht)

★

Een vreemdeling vraagt aan een jongen :

— Waar kan men zich hier laten scheren ?

— In het gezicht, meneer ! antwoordt de bengel.

(Verborgh Robert, Evere)

★

MOEDER : Hebt ge uw knie bezeerd ?

PIETER : Ja, moeke !

MOEDER : Hoe is dat gebeurd ? Ik heb u niet eens horen huilen ?

PIETER : Ik wist niet dat ge thuis waart, moeder !

(De Smet Guy, Puurs)

PRETTIG

15-3 :
H. CLEMENS
16-3 :
H. PALMYRA
17-3 :
H. GERTRUDIS
18-3 :
H. ALEXANDER
19-3 :
H. JOZEF
20-3 :
H. WULFRAM
21-3 :
H. BENEDIKTUS

NAAMFEEST !

NEEM DE SCHAAR EN...

...knip het vignet nr 23 op pagina 20 af; plak het vervolgens in vakje nr 23 van je plakluik.

DE LUSTIGE RAKKERS

Het clubje 106 uit Hasselt (De Lustige Rakkers) onder leiding van Willy Boonen.

★ RAADSELTJES ★

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : VERCRUYCE Walter (Oostende) en SMOLDERS Michella (Wilrijk).

1. Waarom bereed Napoleon altijd een wit paard ?

2. Wie kan vier uren onder water blijven zonder water te zien ?

ANTWOORDEN

1. Omdat hij niet te voet wilde gaan. - 2. Mensen in een tunnel.

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische studio's verwezenlijkt, alle rechten voorbehouden.

Copyr. Walt Disney Productions 1956.

MICKEY MAGAZINE

Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont - Levis.
Verantw. uitgever : Fr. PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.
Postch. : Nr 7539.34.

▶☆ ZO IS HET LEVEN ☆◀

Moeder weet het best

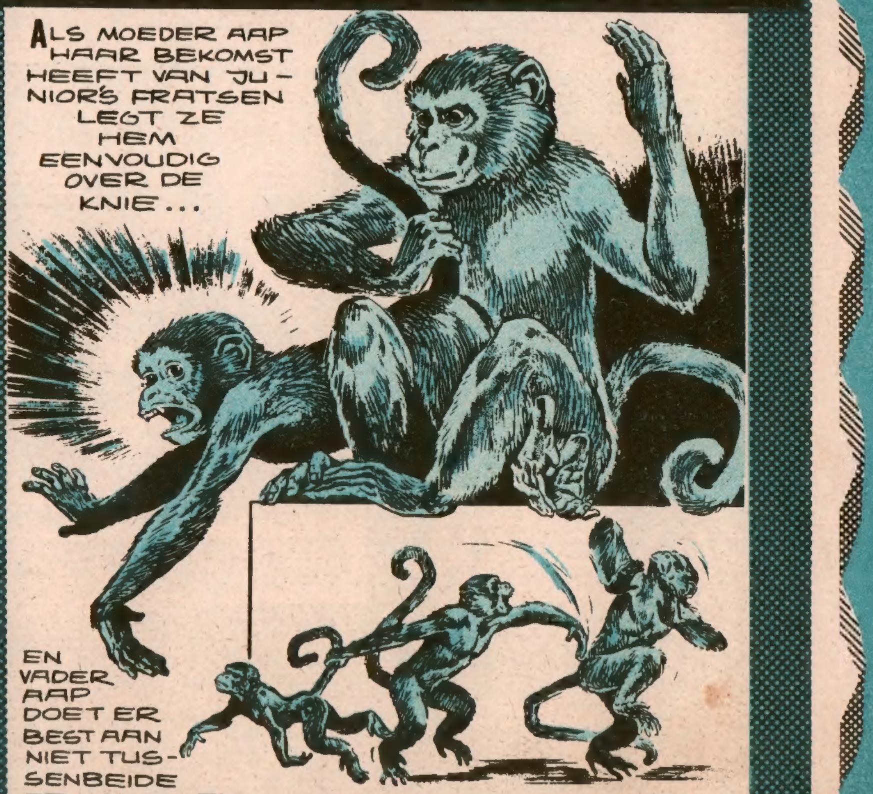

PFLIP PRIVÉ DETEKTIEF

KORTE INHOUD

Na een avontuurlijke achtervolging in de onderaardse bergplaatsen van M. Schaap, waar deze bendeleider de opbrengst van zijn misdrijven opstapelt, gebeurt er iets onverwachts : Schaap komt in zijn eigen dollarput terecht !

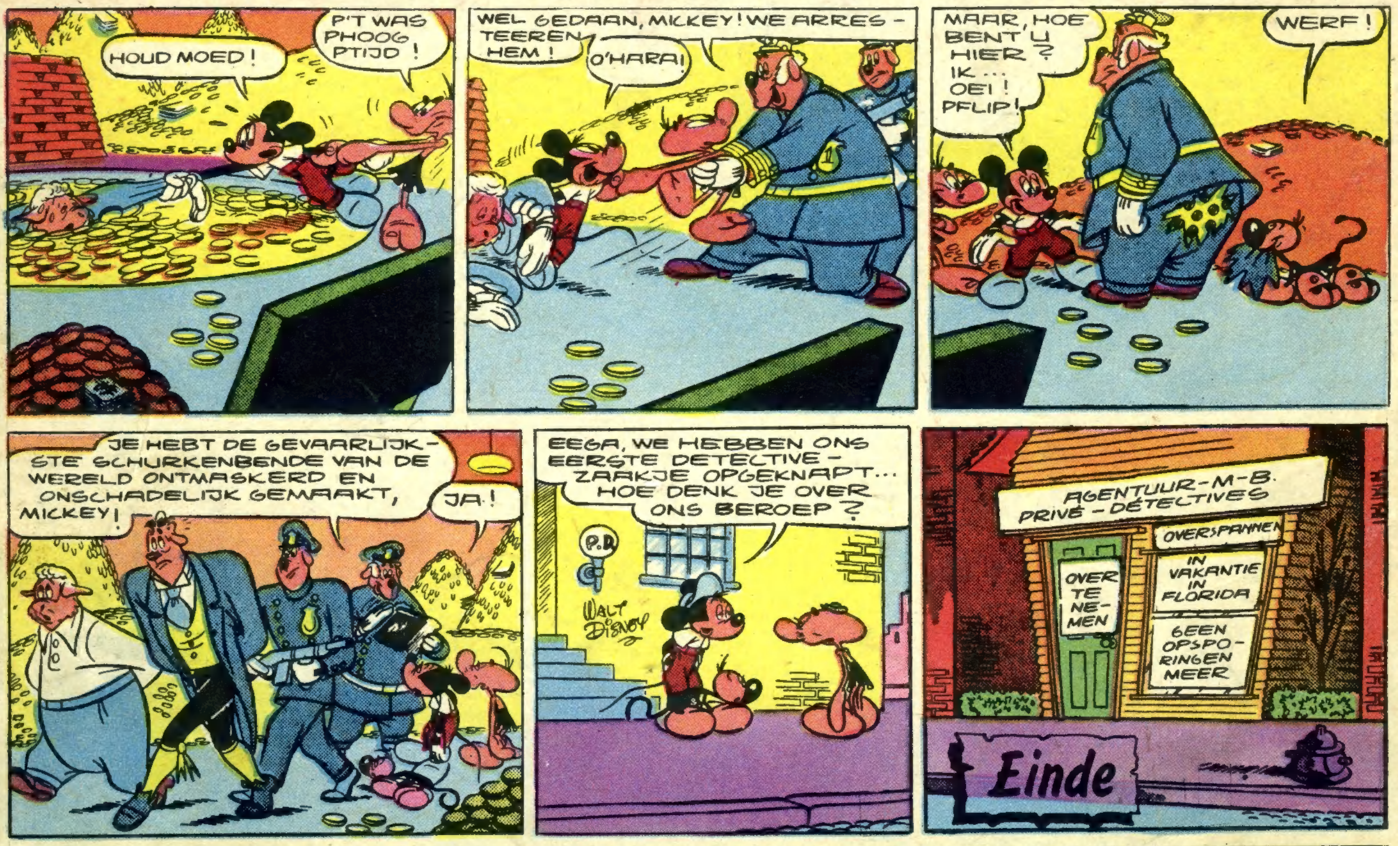

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.